

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei

{ pe șase luni . . . 4 "

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoială.

OUĂ ROȘII DE PAȘTI

Desen de N. Mantu.

BASMUL CU OUĂLE ROȘII

Era alb odinioară oul. Chiar și'n zi de Paști.
Alb, curat, cum este gândul pruncilor din leagăn caști;
Alb ca ghiociei cari ies sfioși de sub zăpadă
Pentru ca trezirea Fierei din al iernei somn să vadă.
Cum de azi oul e roșu?... Nu știți nimeni... Acest *cum*
O să îl aflați din basmul ce vă povestesc acum.

Fost-a fost ca niciodată, într'o veche 'mpărăție,
Două ouă cari 'n pace stău comod p'o farfurie.
Dar, cum pacea cea eternă nu e de cât în mormînt,
Pacea lor ținu o clipă. Dintr'un moft, dintr'un cuvînt,
Cele două albe ouă se luară brusc la ceartă.
Fierbea groaznic... de minie, — și — ast-fel aū făcut-o fiartă.
— Eu sunt fraged! zise unul. — Dar la minte eū's *răscopt*!
Îi răspunse cel-'l-alt mîndru. — Vechitură din pașopt!
— Vechitură eū?! — Ba încă un *stricat* și jumătate
Ce *clocește* 'n al său cuget gînduri nu prea parfumate!
— Taci! Ești *crud*... cu mine, june! Taci îndată, îți repet,
Că te fac fără zăbavă și cu ou și cu oțet!
— Așa-i vorba, hahalero? Foarte bine, foarte bine,
Ai să vezi și eū atunci cum te'ncondeeș pe tine!
— Sunt mai tare de cât tine! — Eū sunt tare ca de plumb!
— O să mi se ducă vestea ca de oul lui Columb!
— Cînd ți-oi trage una'n burtă, îți vârs zeama'n farfurie!
— Gălbenușul și albușul ți le fac pe loc piftie!
— Eū 'ți sunt nașul, mîi! — Așteaptă, că îți viu acum de hac!
— Îți scot *ochiul* și 'l voi pune cu dispreț peste... spanac!

Această amenințare și ofensă foarte gravă
Fu semnalul luptei care fu cumplită, fu grozavă.
Se ciocniră oul tînăr și cu oul cel bătrîn;
Răzbunarea 'n al lor suflet aprindea un dor păgîn.
Se ciocniră cu 'ndîrjire, și înverșunata luptă
Nu a fost măcar o clipă, o clipșoară, întreruptă,
Pînă cînd c'un geamăt oul cel bătrîn căzu sdrobot,
Biruit, rînit, cu trupul de roș sînge-acoperit...
Cînd văzu astă ispravă jalnică, junele ou
Nu 'ndrăzni să jubileze, să și dea aer de erou.
Ci, gîndind că bătrîneței respectare se cuvine,
Deveni și dînsul roșu, ca bujorul, de rușine,

De atunci, la Paști, rămas-a obiceiul creștinesc
Că 'ntre ele două ouă îndată ce se ciocnesc —
Biruitul, plin de sînge, îl vedeți roșu, săracul;
Rușinat de remușcare, pe cel-'l-alt, tot roș ca macul.
... Ș'acum dacă puteți scoate din ăst basm ce-am ticluit
Vre-o învățătură bună, — treaba voastră!... Am sfîrșit.

George Ranetti.

MADAM SMARA ȘI CHRISTOS

Madam Smara a publicat deunăzi, într'un ziar literar săptămînal, o poezie intitulată «Crist al meu».

Citînd numai titlul, mi-am zis:

Iată că madam Smara l'a lăsat în pace pe divul Traian și l'a luat în primire pe bietul Christos. Nu aū fost de ajuns suferințele îndurate de Omul-Dumnezeu? N'aū fost de ajuns drumul Golgotei, buretele de oțet și fiere, împunsătura de lance în coastă, batjocurile sălbatice ale fariseilor, cununa de spini, restignirea între tilhari? Trebuia oare ca să i se infligă suprema tortură a unei poezii a lui madam Smara? O, Doamne, asta e prea mult!

Dar am citit poezia din care reproduc primele versuri:

Palid și 'ntristat aseară de ce-ai fost, O *Crist* al meu
Și din pleoapa ta pe față, lacrămî îți pica mereu,
Pentru ce plîngeai iubite și nimic nu mi-ai grăit?
De la despărțirea noastră, veacuri pare c'ai trăit.
Mi-ai părut bătrîn și bolnav, palid ca divinul *Crist*
Cînd și-a dat pe cruce duhul; iar cu glasul stîns și trist
A strigat: «Părinte, ție îți dau sufletul pe mîni!»
Și lungi hohoți s'auziră printre vameșii păgînii.

Așa dar nu-i vorba aici de divinul *Crist*, ci de un ăla cu care madam Smara s'a certat și care a început să plîngă, probabil fiind-că madam Smara i-a spus că-i bătrîn și bolnav. Nu crede madam Smara că a comis un mic sacrilegiu comparînd pe acest iubit al dumneaei, bolnav de cine știe ce, cu fiul lui Dumnezeu? Nu este oare o adevărată profanare să numești *Crist* pe al dumitale *Cristache* care 'ți face curte?

Numește-l, eminento, *Cristăchiță*, *Cristodorică*, *Christăchișor*; numește-l biblicule, bobocule, cum vei pofti, dar — s'avem pardon — nu 'ți bate joc de cele sfinte punîndu-l alături de Acela care-a fost crucificat ca să ispășească păcatele în proză ale omenirei și, mai ales, cele în versuri ale dumitale.

Și încă ceva:

Madam Smara, am auzit că dumneata ești instituitoare la o școală primară din București.

Ei bine soro, ce dracu, nu știi că pluralul de la *hohot* este *hohote* nu *hohoți*? un *hohot* — două *hohote*, iar nu un *hohot* — doi *hohoți*?

Mai lasă ciorilor poezia și apucă-te de gramatică.

D'aia s'o fi supărat el șireacu domnului *Cristache*, pentru că dumneata i-ai spus că plîngea cu *hohoți* în loc de *hohote*.

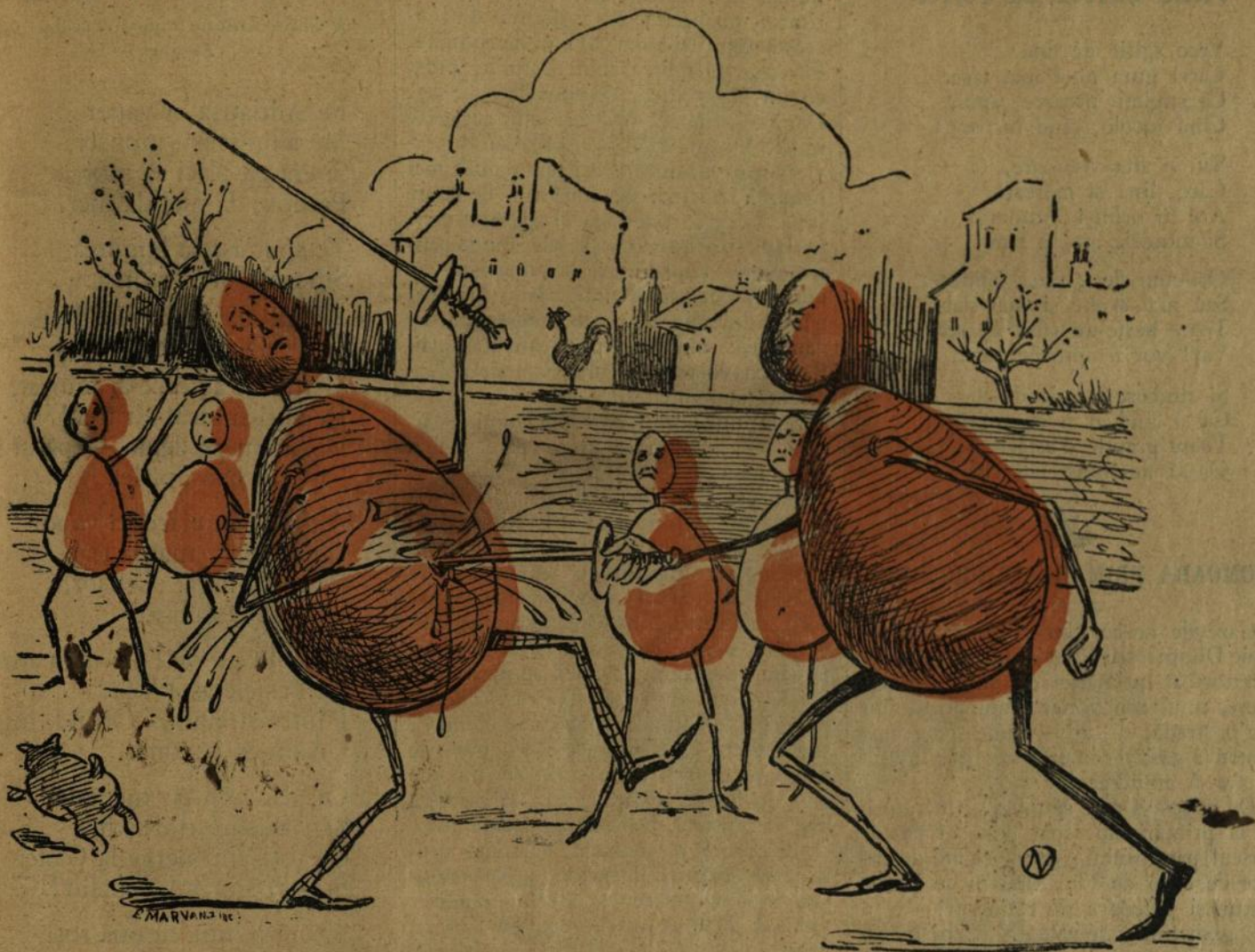
Kiriac Napadarja.

ANECDOTĂ ISTORICĂ

Două ducese vorbeau între ele:

— Se apropie Paștele, zicea una, suntem mari păcătoase. Ce să facem ca să ne iertăm Dumnezeu păcatele?

— Să dăm ordin servitorilor noștri să postească, răspunse cealaltă ducesă.

— Ciocnirea singeroasă a ouălor roșii. A se vedea poezia din pagina a doua «Basmul ouălor roșii» —

CE S'A FACUT CU PLEBISCITUL

În sfârșit s'a înmănat artistului Brezeanu, cu prilejul reprezentației sale de beneficiu, cele două medalii în aur Bene Merenti clasa I-a, cumpărate cu dinarii cititorilor «Zeflemelei».

Trebue să spunem că aceasta s'a făcut fără nici o solemnitate.

Dintr'un sentiment de rară modestie, comitetul de inițiativă, ca să nu se creadă că țintește să-și facă sie-și reclamă, a păstrat și cu acest prilej cel mai discret anonim.

Alții, fără indoială, într'o situație analogă, nu-și ar fi pierdut ocazia de a face mare tâmbălău. Ce frac, ce apariție senzațională pe scenă, ce discurs în versuri sau în proză!

Comitetul în chestiune, însă, a lăsat asemenea proceduri pe seama eminenței madam Smara & Comp., și a însărcinat pur și simplu pe celebrul Montareanu ca să se ducă pe scenă și să ofere sărbătoritului Brezeanu cutia cu medalii.

E drept, însă că această prea puțin pompoasă procedură a comitetului a dat naștere la două pozne.

1) Nimeni din sală n'a știut ce conține

cutiuța oferită în tăcere de Montareanu. Unii ziceau că-i portabac, alții că i s'a făcut cadoș lui Brezeanu ba o pereche de butoni, ba un briciu, ba un țigaret de chilimbar, etc. În fine, unul de la galerie explica într'un grup: — Știi ce era aia dom'le? Era caseta care s'a furat lui Harpagon în actul al patrulea din *Avarul* și pe care a găsit-o dom' Montareanu în culise!

Drept e că toate ipotezele se puteau face.

2) A doua pozna este că publicul neștiind că medaliiile au fost oferite, începuse deja să suspecteze onorabilitatea autorilor subscripției din «Zeflemeaua». Pe cind acești bravi autori mincau krenvurști și beau bere la Cooperativa, cu apetitul pe care nu-l posedă de cit conștiințele senine, mulți dintre spectatori erau convinși că ei s'au și imbarcat la Hamburg pentru America.

Din fericire această nesiguranță a dispărut a doua zi, cind ziarele cotidiene — dind seama de reprezentația lui Brezeanu — au informat pe cititori că în misterioasa cutiuță nu era altceva de cit cele două medalii de aur.

Acum, un scurt raport financiar:

Produsul total al subscripției «Zeflemelei» a fost de lei 170 bani 50, cu alte cuvinte au luat parte la plebiscitul lui Brezeanu 3414 persoane, cititori fideli ai ziarului nostru.

Decorațiile comandate la Paris prin magazinul Fain (cel mai fain magazin) au costat 145 lei.

Ce-a devenit restul de lei 25 bani 70?

Insuficient spre a cumpăra lui Brezeanu o vie, el a servit la realizarea numai a unei infime fracțiuni din acest ideal. Ce mai încolo și încolo, să fim cinici: restul a fost băut și — de prisos să mai spunem — numeroase toaste s'au ridicat în sănătatea celor trei mii patru sute patru - spre - zece simpatici cititori ai «Zeflemelei» cărora le transmitem cu această ocaziune gratitudinea ce le va păstra veșnic artistul Brezeanu, vii mișcat de frumoasa dovadă de dragoste ce i-au arătat.

O CULME

Culmea răceleii unei femei: Să capeți guturaiu cind o săruți.

VREO ȘGÎTIE DE FATĂ *)

Vreo șgîtie de fată
Cărei gura nu-i mai tace,
Ca stigleți 'ntoarce capul,
Cînd incolo, cînd incoace!

Sau o alta visătoare,
Care, lină și măreată,
Are 'n ochii-i întuneric
Și mindrie are 'n față.

Orî-cum fie... mici, plinuțe,
Sau mai svelte și mai slabe, —
Toate peste-un sfert de secol,
Vai! vor fi aproape babe.

Și zimbesc așa de dulce
Ca și cînd ar fi de-apururi;
Toate grațiile d'astăzi
Or să fie-atunci cusururi!

M. Eminescu.

COMOARA PRIMARULUI PROCOPIE

Gazetele ne-au adus știrea că d. Procopie Dumitrescu a dat ordin mai multor lucrători ai primăriei ca, sub supravegherea unui funcționar comunal, să sape într-o stradă, al cărei nume ne scapă, pentru a găsi o comoară ce i s'a indicat că s'ar fi aflat acolo.

De prisos să mai spunem că lucrătorii de la primărie au săpat pînă au dat de buricul pămîntului; dar, — afară de capace de cutii de vax, cadavre de pisici, nasturi și potcoave de cai morți, — n'au mai găsit nimic de valoare. Toate obiectele mai sus menționate au fost adunate cu îngrijire și trimise de d. Procopie d-lui Gr. Tocilescu ca să le studieze și să raporteze dacă prezintă vre o importanță arheologică.

Nesuccesul primelor săpături făcute de d. Procopie Dumitrescu pentru descoperirea unei comori nu micșorează cîtuși de puțin laudabilele d-sale silințe de a spori cu ori-ce chip veniturile comunei București.

În adevăr, pînă acum Capitala a avut primari cari, pentru a mări aceste venituri, recurgeau la mijloace cu totul banale: augmentarea taxelor de accize, stirpirea contrabandelor, înființarea antrepozitelor de la Giagoga, și altele măsuri d'astea cari dovedeau o totală lipsă de imaginație din partea autorilor lor.

Primul primar, care a găsit un mijloc cu adevărat original spre a îmbunătăți situația financiară a Bucureștilor, a fost d. C. F. Robescu. D-sa a fost cel dintîiu care a acordat microbilor de diverse categorii libertatea de a crește și a se înmulți în apa și în aerul ce înghit locuitorii Capitalei. Grație acestei înțelepte dispozițiuni, firește, populația a descrescut în mod simțitor. Or, bugetul comunei trebuind să facă față nevoilor unui

*) Din volumul de «Poesii postume» ce a apărut zilele acestea în editura Institutului de arte grafice «Minerva» și sub supravegherea literară a d-lui Nerva Hodoș.

număr mai restrîns de cetățeni, prosperitatea financiară ce a decurs dintr'aceasta este evidentă. O familie compusă din zece membri trăește destul de prost cu un buget lunar de două sute de lei. Dar ia să moară opt inși din acea familie. Incontestabil că cei doi supraviețuitori vor duce o existență mult mai comodă cu suma de două sute de lei pe lună. Ceea-ce este logic și adevărat pentru indivizi, este logic și adevărat și pentru marea familie care se numește comună, județ sau națiune. Prin urmare, iată ce simplu se poate demonstra avantajii soluțiunii prin care d. C. F. Robescu voia să asigure Capitalei o excelentă stare materială.

Soluțiunea d-lui Procopie Dumitrescu, însă, mărturisim că ni se pare și mai ingenioasă.

Stă prost cu finanțele primăria? Să caute comori în pămînt! Nimic mai simplu și mai inteligent în același timp.

Primăria întreține o sumedenie de oameni însărcinați cu aprinderea felinarelor, curățitul gunoaelor, repararea pavajului, și alte fleacuri d'astea. Nu vor fi oare cu mai mult folos utilizați toți aceștia punindu-i să sape în diferite puncte ale Capitalei spre a găsi comori?

Să zicem că o să sape de o mie, de zece mii de ori, de o sută de mii de ori, de florile mărului, fără să găsească nici o centimă. Dar odată și-odată tot o să descopere o comoară, și-atunci dintr'odată comuna București se va îmbogăți în mod miraculos, ca în basme.

Cînd un oraș are norocul să aibă un primar pe care-l chiamă Procopie, trebuie să se procopsească.

Aprobind, deci, cu entuziasm, ideea d-lui Procopie, în ciuda clevetitoarei noastre opoziții, atragem însă tot'odată atențiunea primarului asupra unui mic neajuns:

Săpînd mereu ca să găsească comori, să se ferească să nu dea în gropi.

Ba nu zău, e o adevărată comoară domnu Procopie primarul!

Ghiță Delacooperativa.

O SURPRIZĂ DE PAȘTI

Cereți de la toți chioșcarii și vinzătorii de ziare din Capitală

DOM PALADU IN ITALIA

o broșură de șasesprezece pagini care cuprinde ultimele producțiuni ale lui Dom Paladu, celebrul autor al poeziilor «De inimă albastră».

NUMAI 20 BANI

costă această broșură care este un adevărat tezaur poetic.

Ea conține și o

PREFAȚĂ DE TARASCON

amicul nedespărțit și criticul autorizat al ilustrului poet Dom Paladu.

Grăbiți-vă să cumpărați

DOM PALADU IN ITALIA

care deși se prezintă sub aparența modestă a unei broșuri

à la Nicu Meș

va rămîne totuși un neperitor monument literar.

DOM PALADU IN ITALIA

— A cincea scrisoare trimisă amicului 'Mnealui Tarascon —

Pe Adriatica 'n vapor
Mă aflu-acuși, monșer,
Și era cît p'aci să mor,
Pardon, dă ma! dă mer.

Te-apuc'asa la lingurea
Sfirșeala, și 'n stomac
Taman par'că te-ar înțepa
O viespe cu-al ei ac.

Și-atunci, adio ce-ai mîncat,
De-ai fi mîncat cît trei!
Dădusem p'e dejun — păcat! —
Fără un ban doi lei.

Alt-fel, îmi place în vapor
Cînd merge mai la trap,
Că te dă huța 'ncețișor,
Așa, ca la dulap.

Dulapul — vai! — 'mî-a amintit
Că Paștele-asta 'l fac
P'între streini!... Oftînd, înghit
Un ou cu cozonac.

Of, dac'aș fi iar menester
Și'n București d'aș fi,
Cu toți-am merge la Giafer
Și — ce-am mai cheful!

S'o'ncep întîi cu ouă roși,
Clondiru-apoi să'l pup,
Pin'oiu lua apă la galoși,
Complectamente krup.

Pintrestreini, cum ți-am mai spus,
Mă simț grozav jenat,
Par'că acasă boi'mi nu's
Și-o duc într'un oftat.

Iar noaptea 'n somn visez mereu
Tramcaluri, mititei
Și turburel d'ala d'un leu
Dă lux — să tot îl bei.

Și asta cică-i nostalgie! ?
Ba e curat atac,
Mai rău ca o stenahorie,
Mai rău ca un dalac.

Că mi să pune 'n gît un nod
Și m'ambetează mult
Pen'că la Paște din prohod
Un viers io n'o s'ascult!

Ristos a învieat! iți zic,
Ah, frate Tarascon,
Și plînge p'al 'mneatale-amic
Intrat în chichion!

pr. conf.
Cyrano.

Ilustrația noastră reprezintă o veche dramă care s'a petrecut într'o zi de Paști în cunoscuta grădina din Capitală a lui Țaranu. Dom Paladu s'a urcat în dulap. Dar, sub greutatea dumnealui, scrinciobul a fost făcut harcea-parcea. Dom Paladu, dimpreună cu persoanele ce se dădeau în dulap, a fost aruncat în aer.

UNIVERSALUL NENEA IANCU

Ați intrat vre-odată în unica prăvălie a unui orașel de provincie? Adevăratul magazin universal! La acelaș negustor găsești de vânzare mărfurile cele mai felurite: săpun, romane franțuzești, cămăși, cașcaval, gazete, scrobeală, tutun, mobile, stafide cu năut, biciclete, țuică, haine gata, cutii cu rahat, ceasornice,, etc.

Cînd e vorba de nenea Iancu Brătescu,

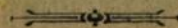
tot-d'auna 'mi-aduc aminte de aceste prăvălii nostime.

Pe nenea Iancu îl găsești amestecat în toate cele. În mișcarea meseriașilor, nenea Iancu; în mișcarea chiriașilor, nenea Iancu; în mișcarea proprietarilor, nenea Iancu; la alegeri, nenea Iancu; la zalhana, nenea Iancu; pretutindeni nenea Iancu. Un adevărat mișmaș!

Dacă factorii poștali ar fi făcut greva cu care ne amenințau deunăzi, fiți siguri că în fruntea ei l'ați fi văzut pe nenea

Iancu. În ce calitate? Nenea Iancu, cu toată asemănarea-î aparentă cu «cetățeanul» din *Scrisoarea pierdută* a lui Caragiale, n'a dus în viața dumnealui vre-o scrisoare la «adrinsant» Hei! mă prind că nenea Iancu ar fi fost totuși în capul factorilor poștali, căci dumnealui a ajuns un factor... indispensabil în asemenea daraveri.

E colosal cite «mișcări» face nenea Iancu; mă mir cum naiba n'amețește.

DE PAȘTI

— Tablou vivan —

Ce răzmeriță și ce larmă!
Vin Paștile. Spoese prin case, —
Ca baricadă stă în curte
Zestrea nevestei lui Tânase...

La denie se string spre seară
Și cind își face cruce Leana
Se uită gales la Ilie;
Dar el, pios, păzește strana.

Mitruș, 'mneaei și prunci vre-o șeșe
Pornesc cu trupa 'n tirg. Pe stradă
Tarabele poftesc creștinii
Să cumpere — și ce de sfadă!

Se 'nmormintează Christ. Toți poartă
Luminărele 'n mîini. Iar junii
Ard părul junelor — în glumă...
Și fac în taină haz. Nebunii!

Iar teșghetarii de la circuină,
Toți copăerii plănuesc
Ca să se plimbe 'n ziua 'ntia
Cu un muscal — ori cit plătesc!

Vecina mea sentimentală
Ciocnește vesel ouă roșii,
Se da'n dulap, merge la Braun —
Așa lăsatu-ne-au strămoșii.

C. Cosco.

UITE STEAGU, NU E STEAGU

— Nuvellă de aiurea sau de aiureală —

Intr'un oraș al îndepărtatei țări Puritană era curiosul obicei, ca, pe acoperișul caselor al căror thalam se aduceau peste noapte ofrande zeiței Cythera, să se arboreze în zorii zilei un steguleț, care să anunțe faptul întregului nord.

— Stupid obicei! — vei zice d-ta.

— Nu e așa domnule; obiceiul era sănătos, ca toate lucrurile moștenite din bătrîni; el avea la baza sa curățenia moravurilor și simpatia generală de care erau încălzite inimile acestor onești oameni.

De sigur, la noi ar fi scandalos, căci ar ridica contestațiuni serioase asupra faptului dacă epoca ridicării stegulețului și aflarea la domiciliu a soțului coincid ori ba, dar liniștiți-vă scumpe doamne, suntem departe de adoptarea acestui obicei.

Aceste asigurări date să revenim la subiect.

Intr'una din străzile orașului locuia un ferar, pe acoperișul casei căruia regulat în fie-care dimineață se vedea arborat steagul revelator. În față se înălța falnic un palat de bogătaş, care n'avea totuși această onoare de cit din lună în lună.

— Emanoil, — zice într'o bună dimineață patroana palatului, destul de tînără încă, către soțul său — nu ți-a atras atențiunea bunul traiu al lui Franț? În fie care dimineață văd pe coliba sa ridicat steagul veseliei, pe cînd la noi!... abia la o lună o dată. Să-ți spun drept, mi-e necaz. Suntem și noi tineri, înmîit de

bogați și cu toate acestea par'că fericirea nu vrea să se adăpostească sub acoperișul nostru.

— Dragă Pavo, — răspunde soțul — ocupațiunile noastre multiple nu ne lasă timp să ne gîndim la plăceri. Grija aspră a conservării averei, nevoile noastre sociale de a se arăta în lumea mare și multe alte împrejurări ne răpesc tot timpul zilei și o bună parte din timpul nopții. Trebuința de a ne reculege ne silește ca în fie-care seară, să ne aruncăm în pat zdrobiți de oboseală, pentru ca a doua zi în zori să reluăm cu aceleași friguri arzătoare firul ocupațiunilor vecinic neterminate din ziua precedentă.

Doamna strimbă din nas în semn de nedomirire.

— Nu crezi?! Ei bine, îți voi proba chiar de acum că am dreptate și stăpînul chiemînd un servitor, ordonă să-i aducă pe Franț.

Acesta sosind, Emanoil îi finu următoarea cuvîntare:

— Franț, știu că ești sărac dar cinstit. Greutățile cu cari lupți pentru a-ți agonisi cele trebuitoare impovăratei tale familii sunt prea mari. Eu sint bogat și dacă nu pot să vii în sprijinul tutulor nevoiașilor, totuși mă simt dator să dau o mînă de ajutor vecinilor mei cari sint în suferință și cari pentru cinstea și hărnicia lor ar merita o soartă mai bună. Iacă, ține aceste 30.000 de franci ca un dar din partea mea și a soției mele care m'a indemnă la această faptă. Caută de-ți îmbunătățește traiul și-ți îndulcește nevoile.

Franț, care nu era inzestrat cu sentimente de delicateță medievală, primi darul fără să facă fașoane și plecă mulțumind bunului său vecin de această milostenie creștinească, pe cînd în sine sa, scootea că, de-î va merge bine, o restituie vecinului banii, de nu, adio.

Madam Franț sări în sus ca un gumelastic la aflarea noutății. Dar această bucurie trecînd, îi luă locul grija, grija de a pune banii în loc sigur, de a-î supraveghea în timpul nopții; de aci palpație, nervi, gilceavă chiar.

Franț, de partea sa, încetă lucrul cugînd la modul cum ar putea întrebuița această colosală sumă cu real profit. Pofta de a deveni milionar, care dormitase în el pînă în acel moment, se deșteptă sub incitațiunea acestui puternic stimulent, dar ce să întreprindă; îi lipsea priceperea afacerilor în mare, căci îi lipsea educația treptată pe care o dă practica. Diferite exemple de ruină ce avea presente în minte îl deconcerta și mai mult. Un oarecare, cîștigînd la loterie, deschisese o fabrică de vax tocmai în timpul cînd cura Kneipp cîștiga masele. Un altul, dobîndind o moștenire neașteptată, se aruncă în cultura ciupercilor, exact în timpul cînd accidente de otrăvire produse de această plantă infimă, motivară o ordonanță prohibitivă a consumațiunii ei.

Aceste preocupări îngrijitoare isgoni veselie din casa fierarului. Chiar de a doua zi

steagul lipsi de la postul său și această lipsă persistă timp de o lună.

Bogătașa de vis-à-vis observă cu surprindere fenomenul.

— Știi că ai avut dreptate Emanoil — zise ea într'o dimineață soțului. — M'am convins de adevăr, dar constatarea răului nu mă satisface, aș vrea repararea lui.

Soțul se prepara să răspundă, cînd Franț galben, tras la față, cu aerul abătut, intră în salonul bogătașilor, face o reverență și depunînd pe masă pachetul de bancnote, zise:

— Mă ertați stimați vecini că vă supăr, am adus înapoi darul ce mi-ați dat. Luați-l. De cînd a intrat el în casa mea a fugit liniștea din sufletul meu și veselia din locașul nostru. Vrea să rămîn sărac, dar să fiu mulțumit. Acestea zicînd se înclină și se retrase.

Steagul continuă să se arate la postul său cu aceeași perseverență inversunată ca mai înainte spre nenorocirea d-nei Pavia, care nu putea să se debaraseze tot așa de ușor de averea sa.

Baldagi.

NEGUSTOR!

La negustorul — nu știu care
Dar băi avea de instalat, —
Intră un domn cu ochii 'n lacrimi
Și 'n mare doliu îmbrăcat.

— Ești bun, te rog, să-mi dai o baie
De zinc, de lemn, sau de ce-o fi,
Să-mi scald într'insa copilășul
Ce adineauri îmi muri.

— Cum nu, poftiți, luați-o p'asta
Este lucrată 'n două foi,
V'o recomand, de zinc e toată
Și costă lei trei-zeci și două.

— E scumpă, domnule... dă-mi una
Mai efină... sau altcevași...
...El ce mai simte, mititelul,
Drăguțul tatei copilăș!

— Nu vă scumpiți, luați-o p'asta,
Și ca să ne împăcăm, conviți
Să vă mai las două lei la dinsa
Și să vă am de mușteriu.

Uitați-vă cit e de mare,
E bună și pentru bărbați...
Puteți — doamne ferește — 'ntr'insa
Chiar două copii ca să scâlțați.

Și de solidă, n'are seamă...
Dar luați-o și-mi veți mulțumi,
Am vîndut din ele multe,
Zecimi de ani vă va servi.

Eu — nu zic, să ferească sfintu —
Dar marfa garantez la toți,
Vă veți scâlța și dumneavoastră,
Familia și strănepoți.

George Cair.

UNEI POPOTEZANE

— Poezie scrisă în limba inventată de «societatea oamenilor rușinoși» despre care s'a vorbit în numărul precedent al «Zeflemelei». —

Popote-ți fac, popotezană,
Dar popoajul tu mi'l tai,
Cerindu' mi lux, muscal, tizană,
Și la popose cai să ai.

Și eu 's în inpopocătură,
Căci ne-avind lei, nici noi, nici vechi,
Nu-ți pot da decit o friptură
De popocan pe popoechi.

Iti mai pot da și popomale
Și un mantel-cu ciupopoi,
In popoind — avind parale —
Promit să-ți fac și niște foi.

Nu vezi că cruda-ți nepăsare
Popom'al vieți mi fir spopot?
Voiu repopoge 'n disperare
La suicid, căci nu mai pot!

Aștept cu popoiositate
Răspunsul tău prin popoier;
Să nu 'mi răspunzi popăutate,
Ca să mă bupopo, ma chere!

Jorj Delamișil.

A apărut în editura institutului de arte grafice «Minerva»

POEZIILE POSTUME de M. Eminescu

cu o precuvintare de d. Nerva Hodoș.

E un elegant și cuprinzător volum care nu costă de cit un leu, efinătate cu care domnii editori ai scriitorilor noștri fruntași nu ne-ău obișnuit pînă acum.

GHICITORUL CEL MAI RENUMIT

«Ghicitorul cel mai renumit din lume», cum singur se intitulează cu o rară modestie și imparțialitate, este Nathan Aronsohn, care-a împărțit prin București niște afișe-reclame foarte nostime.

Afișul începe ast-fel:

«Are onoare a aduce la cunoștința onor Public că mai stă în capitală pînă la Paști și e în stare prin «Fisionmie» și în «Trăsurile minei» cu ajutorul «Matematicii» și prin «Solomonie», să ghicească fie-cărui om la ce se gîndește și dacă va reuși sau nu Asemenea dă sfaturi cum trebuie să urmeze ca să reușască, precum: pentru amor, căsătorie, afaceri, tovărășie, loterie, certuri, călătorie, etc.

După ce-am citit, mi-am zis așa: Bre, dacă d. Nathan e așa de tare 'n solomonie, pentru ce nu și-a dat singur sfaturi cum trebuie ca să urmeze ca să reușască precum în loterie?

Ar fi cîștigat la sigur lotul cel mare de la loteria italiană, s'a fi procopsit și s'ar fi lăsat de ingrata meserie de-a se da drept «ghicitorul cel mai renumit din lume»

Și dacă într'adevăr posedă această supra omenească artă, putea să și dea singur sfaturi cum trebuie să urmeze ca să reușască precum în amor, căsătorie, afaceri. Cu nițică solomonie ar fi întors capul fetei vre-unui Rockefeller, ar fi luat-o 'n căsătorie cu zestrea respectivă și n'ar mai fi făcut pe ghicitoru 'n București.

Dar eu bănuiesc că domnu Nathan umblă cu mofturi și că e așa de ghicitor încit nu poate să răspundă nici la celebra întrebare: mănăstire într'un picior ghiță ciupercă ce-l.

Ce mare lucru adică e să sfătuești pe cineva cum să urmeze ca să reușască în certuri?

Solomonie asta o fac și eu.

Ca să reușască cine-va într'o ceartă, trebuie să fie mai bun de gură, să injure mai strașnic și să fraga palme mai sdravene; nimic mai simplu.

Dar, este drept, d. Nathan ghicește și lucruri mai grele. În afișul-reclamă de care ne ocupăm iată ce mai scrie:

Asemenea dacă într'o căsnicie nu sint copii ghicește de cine depandă și dacă vor avea copii.

Declarăm că solomonie asta am fi curioși s'o vedem și noi. Dacă ar veni un muscal cu cauciuc să întrebe de cine depandă dacă în căsnicia lui nu sint copii, e ușor de ghicit. Dar dacă această întrebare o va face un cetățean care după aparență prezintă toate calitățile unui excelent substantiv de genul masculin? Ce te faci atunci, ghicitorule? Pe unde scoți cămașa? Sau mai bine zis, fără să scoți cămașa, cum o să afli de cine depandă?... Afișul-reclamă al d-lui Nathan se termină cu această adorabilă frază:

«Nu vă jepați și veniți să admirați această artă».

Dar nici dumneata, domnule Nathane, să nu te jenezi de noi și să recunoști că nu sintem așa de proști ca să ne legi la gard cu solomoniele d-tale.

Coco.

IN POSTUL MARE

Care este mîncarea cea mai igienică în postul mare?

Să mîncîci cinci miș de lei de la Academie.

Nu ne indoim că eminentul nostru confrate d. dr. Urechia va intercala acest precept igienic în cartea d-sale premiată deunzî de Academie.

In ceea ce ne privește pe noi, creștinii ortodoxi incorigibili, preferăm să gustăm

în postul Paștelui tot *Ghiveciu*, ori care ar fi părerea Academiei despre această delicioasă mîncare.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Călărași

CINE-Î CETĂȚEANUL ?

«Deșteptarea Ialomiței» oferă un abonament gratuit pe un an tuturor cititorilor cari vor răspunde la următoarea întrebare:

De ce bind vin alb nasul lui Cetățeanu devine roșu? și chiar stacojiu cînd cantitatea-i mai mare?...

(«Deșteptarea Ialomiței» No. 8
Duminecă 17 Martie 1902).

Rîndurile de mai sus au inspirat subsemnatului următoarea deja celebră, poemă, superioară chiar, — după cum bine vor observa iluștrii noștri cititori — poezelor inedite ale d-lor Semănătorescu, Chendi, Rădulescu și alții ejusdem mamiligae. Iată-o:

Prin adîncul negrei sări
Trece-un om pe trei cărări...
— Cine-o fi? gîndi vârdianu...
— Cetățeanu!

Un oltean vinzînd o rață
Vede-un om căzut în piață...
— Cine-o fi? și-a zis olteanu...
— Cetățeanu!

La Buțaris pînă 'n zori
Unul bea de 'l trec sudori...
— Cine 'și stinge-așa aleanu?
— Cetățeanu!

— Cine merge spre gimnaz
Beat de-al țuicilor extaz
Sporojînd ca talianu?
— Cetățeanu!

— Cînd elevii es la tabla
Cine doarme ca o rabla
Vegetînd așa tot anu?
— Cetățeanu!

Toujours.

FAINA

Moara Andrei Popovici

Obor, Târgul Moșilor

— BUCURESCI —

Anunță pe d-nii fabricanții de pâine și comersanții de făină că vinde făina cu prețul de fabrică.

— A se adresa saū la administrația morei saū la biurolul din str. Lipseani No. 88, în fața grădinei Sf. Gheorghe.

S'a pus în consumație VINURI DIN RECOLTA NOUĂ S'a pus în consumație

DIN VILE

ȘTIRBEY (DRĂGĂȘANI)

75 BANI BUTELIA

VINURI ALBE și NEGRE din DIFERITE RECOLTE

Tămioasă, Pelin, Rachiū, Urdă și Cremă de Buftea, Unt, Făină, Mălaiū, Griș, Miere în faguri și liquidă, Pește, etc.

VIZITATI DECI MARELE DEPOU DIN CALEA VICTORIEI

Unde toate mărfurile mai sus enumerate se vind pe

PREȚURI MAI MULT DE CĂT MODESTE
COMPARATIV CU CALITATEA LOR SUPERIOARĂ

Cumpărați de sărbători numai Făina «Știrbey» care se găsește în săculețe de 3-5 Kigr., la toate Magazinele de Coloniale din Capitală și Provincie.

MARE LOTERIE BĂNEASCĂ

In 6 trageri, sub controlul Statului Ungar
100.000 Lozuri cu 50.000 Ciștiguri
 in total ciștiguri **13.160.000 Koroane**
 Ciștigul principal in șansa cea mai favorabilă

1.000.000 COROANE

Bani numerar și alte multe mari ciștiguri

sp. 1 à Cor. 600.000	sp. 1 à Cor. 80.000	sp. 1 à Cor. 25.000
1 à » 400.000	1 à » 70.000	7 à » 20.000
1 à » 200.000	2 à » 60.000	3 à » 15.000
2 à » 100.000	1 à » 40.000	31 à » 10.000
1 à » 90.000	5 à » 30.000	67 à » 5.000

Apoi: 3 ciștiguri a 3000. — 432 a 2000. — 768 a 1000. —
 1238 a 500, etc.

Tragerea clasei I-a este: la 9/22 și 10/23 Mai 1902
 Comenzile se pot face prin mandate postale, sau prin
 trimiterea de bani de hitie, ori mărcii postale romine în
 epistole recomandate

Prețurile sunt: $\frac{1}{4}$ los lei 3.15, $\frac{1}{2}$ los lei 6.30, $\frac{1}{1}$ los lei 12.60

Se recomandă onor. public că
 pentru înlesnirea jocului și economisirea porto banilor, de a trimite
 valoarea losului dorit pentru 2 cl.
 deja d'odată înainte.

Prețurile sunt pentru clasa I-a și a II-a
 $\frac{1}{4}$ los lei 8.80; $\frac{1}{2}$ los lei 17.60; $\frac{1}{1}$ los lei 35.20

La primirea valoarei mandatului, expediez imediat Lozurile
 originale cerute franco, iar după fie-care tragere se trimite
 listele gratis. — Ori-ce sumă ciștigată se achită la
 Bancă imediat în numerar.

A se observa bine adresa mea
JULIUS KERN
BUDAPESTA

56— Elisabethring— 56

M. W. ITTNER

Budapesta, Váci-utca 9

M. W. ITTNER

Budapesta, Váci-utca 9

TRAGEREA CLASA I-a

Termenul de
 comandă este
 până la

24 Aprilie

7 Mai

1902

SUB CONTROLUL

STATULUI UNGAR

MARE

LOTERIE BĂNEASCĂ

6 TRAGERI. — Fie-care al doilea LOS trebuie să ciștige

Ciștiguri in valoare totală de:

Trei-spre-zece milioane 160000 corone sau
CINCI-SPRE-ZECE MILIONE LEI COMPTANT

Ciștigul principal in șansa cea mai favorabilă

BANI NUMERAR

1.000.000 KOROANE

saŭ 1.100.000 lei

Prețurile sînt:

TRAGEREA CLASA I

$\frac{1}{4}$ Los, Lei 3.15

$\frac{1}{2}$ " " 6.30

$\frac{1}{1}$ " " 12.60

M. W. ITTNER

Budapesta, Váci-utca, 9

Sp. I de koroane 600.000,
 400.000, 200.000, 2 à 100.000,
 1 à 90.000, 80.000,
 70.000, 2 à 60.000, 1 à
 40.000, 5 à 30.000,
 10 à 25.000, 7 à
 20.000, 3 à
 15.000
 34 à 10
 mil

Fie-care comandă se electricizată imediat. Comenzile se
 pot face prin mandate postale, sau prin hitie.
 de bancă în scrisori recomandate.
A se observa bine adresa mea
M. W. ITTNER
 BUDAPESTA

LOTERIA STATULUI INVITAȚIUNE LOTERIA STATULUI

Planul ciștigurilor

a X-a Loterie reg. ung. priv. pe
 clase. Ciștigul cel mai mare este
 în cazul fericit de suma însemnată
 de **UN MILION DE COROANE**
 (saŭ peste lei 1.050.000)

TOATE IN NUMERARIU

Un premiu de	600000	=	600000
1 ciștig	400000	=	400000
1 »	200000	=	200000
2 »	100000	=	200000
1 »	90000	=	90000
1 »	80000	=	80000
1 »	70000	=	70000
2 »	60000	=	120000
1 »	40000	=	40000
5 »	30000	=	150000
1 »	25000	=	25000
7 »	20000	=	140000
3 »	15000	=	45000
31 »	10000	=	310000
67 »	5000	=	335000
3 »	3000	=	9000
432 »	2000	=	864000
768 »	1000	=	768000
1238 »	500	=	619000
3176 »	300, 200	=	6367000
4568 »	ciștig. dif.	=	1733000

50000 c. și un premiu cor. 43160000

LUKÁCS VILMOS

Losurile originale se vor trimite
 postal internațional sau mărcii postale.
 Îndată după fie-care tragere se va
 expedia listele oficiale a tragerii
 titlurilor celor interesați.

Prospecte gratis și franco | Ciștigurile de ori-ce sumă se vor plăti în-
 dată în numerariu după fie-care tragere | Prospecte gratis și franco

de a participa la marea
X-A LOTERIE REG. UNG. PRIV. ÎN CLASSE
DIN BUDAPESTA

Nici o loterie din lume nu e dotată cu ciștiguri
 așa de însemnate, după cum e înzestrată
 loteria de clase priv. reg. ung. care dă jucătorilor
 cea mai mare garanție căci e controlată
 de înaltul guvern. Enorme șanse de a ciștiga
 în comparație cu micile mise, dă acestei loterii
 fruntea tuturor loterilor de asemenea natură
 din lume.

In 6 trageri succesive se vor trage:

500.000 de ciștiguri și un mare Premiu

(vezi planul aici descris)

tot în numerar, în valoare de

13.160.000
COROANE

Ciștigul cel mai mare este în caz favorabil
 eventualmente res- **UN MILION DE COROANE**
 peptabila sumă de
 (saŭ peste 1.050.000 lei)

In urma însemnatelor cereri este stocul los-
 selor de obicei cu mult mai înainte de tragerea
 clasei I-a consumat, se recomandă dar onor.
 cititorii, a adresa comenzile fără întârziere,
 pentru a se putea trimite lozurile la timp trage-
 rea fiind deja la 9/22 și 10/23 Mai.

Prețul losurilor pentru clasa I-a este:

Un sfert de los Cor. 3.— saŭ lei 3.15

O jumătate " " 6.— " " 6.30

Un los întreg " " 12.— " " 12.60

CASA DE BANCĂ

Biuro central de vânzarea losurilor loteriei de clase
 priv. reg. ung.

Budapest V, Fűrdőutca 10

CASA CAPȘA

MARE CONFISEUR ȘOCOLATIER

AL CURȚEI

OUĂ DE PASTE

TELEFON No. 280

CENTRAL I

AMBALAJ ȘI PORTO

FRANCO

PENTRU

ROMANIA